

Sygn. akt VII U 376/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2017 r. w Warszawie

sprawy T. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość emerytury i kapitału początkowego

na skutek odwołania T. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 13 lutego 2017 r. znak: (...),

z dnia 07 lutego 2017 r. znak: (...),

z dnia 14 marca 2017 r. znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie w jakim zaskarżone decyzje z dnia 13 lutego 2017 r. i 14 marca 2017 r. zostały zmienione przez decyzję z dnia 05 kwietnia 2017 r. oraz w zakresie w jakim zaskarżona decyzja z dnia 07 lutego 2017 r. została zmieniona przez decyzję z dnia 04 kwietnia 2017 r.,
2. oddala odwołania w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

T. J. w dniu 14 marca 2017r. złożył, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 13 lutego 2017r., znak: (...), przyznającej emeryturę.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że w skarżonej decyzji nie uwzględniono okresu służby wojskowej, którą odbywał w okresie od dnia 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. Podniósł, że przed dniem 5 lipca 1976r. był w trakcie poszukiwania pracy i wtedy otrzymał powołanie do wojska. Złożył wniosek o odroczenie służby do chwili znalezienia zatrudnienia, ale został on rozpatrzony negatywnie (odwołanie z dnia 2 marca 2017r., k. 3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 27 marca 2017r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o oddalenie odwołania T. J. na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy powołał się na przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczące nabycia prawa do emerytury oraz obliczenia kapitału początkowego i wskazał, że

nie mógł uwzględnić ubezpieczonemu okresu służby wojskowej od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. ze względu na fakt, że przedłożona przez niego książeczka wojskowa nie zawiera czytelnej informacji o okresie tej służby (odwołanie z dnia 27 marca 2017r., k. 4 a.s.).

W dniu 7 kwietnia 2017r. T. J. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 14 marca 2017r., znak: (...), o przyznaniu emerytury. W odwołaniu wniósł o uwzględnienie przy wyliczaniu emerytury składek za styczeń i luty 2017r. Uzasadniając swe stanowisko wyjaśnił, że wskazane składki zostały opłacone w terminie. Dodatkowo ponownie podniósł, że organ rentowy w dalszym ciągu nie uwzględnił jego pobytu w wojsku w okresie od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. W czasie odbywania tej służby ubezpieczony nie ćwiczył, tylko pracował, a za pracę nie tylko nie otrzymał wynagrodzenia, lecz nie był również ubezpieczony (odwołanie z 2 kwietnia 2017r., k. 16 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 18 kwietnia 2017r. ubezpieczony, w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu, złożył kopię zaświadczenia z Wojskowej Komisji Uzupelnień, jednocześnie wskazując, że oryginał tego dokumentu został dostarczony do ZUS w związku z odwołaniem od kolejnej wydanej w jego sprawie decyzji z dnia 14 marca 2017r., która również nie uwzględniła jego pobytu w wojsku. Ubezpieczony wniósł o łączne rozpoznanie obu odwołań i umożliwienie mu uczestnictwa w rozprawie (pismo procesowe ubezpieczonego z 18 kwietnia 2017r., k. 9 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2017r. organ rentowy poinformował, że decyzją z dnia 4 kwietnia 2017r. ponownie wyliczył wysokość kapitału początkowego T. J. z uwzględnieniem spornego okresu służby wojskowej. Ponadto wskazał, że w dniu 5 kwietnia 2017 roku została wydana również decyzja w sprawie przeliczenia wysokości emerytury od dnia 2 lutego 2017r. W związku z tym organ rentowy wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 477¹⁴ k.p.c. w zakresie, w jakim pierwotnie zaskarżona decyzja z dnia 13 lutego 2017r. została zmieniona przez decyzję z dnia 5 kwietnia 2017r., a w pozostałym zakresie o oddalenie odwołania (pismo procesowe ZUS z 20 kwietnia 2017r., k. 12 a.s.).

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 15 maja 2017r. ubezpieczony wyjaśnił, że popiera odwołanie w części, w której wniósł o uwzględnienie okresu służby wojskowej odbywanej od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. jako składkowego, obliczonego ze wskaźnika średniej płacy w tym okresie. Podtrzymał również żądanie uwzględnienia do wyliczenia emerytury składki za luty 2017r. (pismo procesowe ubezpieczonego z 15 maja 2017r., k. 28 a.s.).

Odpowiadając na pismo złożone przez ubezpieczonego, organ rentowy w piśmie z dnia 22 maja 2017r. wskazał, że z uwagi na fakt, że ubezpieczony kontynuuje ubezpieczenie, brak jest podstaw do doliczenia składki za luty 2017r. Organ rentowy podtrzymał jednocześnie stanowisko w zakresie umorzenia postępowania w części wcześniej oznaczonej oraz w zakresie oddalenia odwołania w pozostałej części (pismo procesowe ZUS z 20 maja 2017r., k. 31 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. T. J. odbywał ćwiczenia wojskowe w ramach służby wojskowej (zaświadczenie z WKU S., k. 17 a.s.).

T. J. w dniu 16 listopada 2006r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ustalenie kapitału początkowego wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych oraz dokumentacją je potwierdzającą. Zakład Ubezpieczeń Społecznych kilkakrotnie wyliczał wysokość kapitału początkowego ubezpieczonego, uwzględniając przedłożoną przez niego dodatkową dokumentację (wniosek o ustalenie kapitału początkowego z załącznikami, k. 1-36 a.r., decyzje ZUS w sprawie ustalenia kapitału początkowego: z 18 czerwca 2009r., k. 105 a.r., z 18 maja 2010r., k. 143 a.r., z 15 listopada 2010r., k. 180 a.r. – tom I).

W dniu 30 stycznia 2017r. T. J. złożył w organie rentowym wniosek

o emeryturę. W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w pierwszej kolejności wydał w dniu 7 lutego 2017r. decyzję znak: (...), w której ponownie ustalił wysokość kapitału początkowego na kwotę 133.461,13 zł. W decyzji wskazał, że do wyliczenia przyjęto okresy składkowe w łącznym wymiarze 28 lat, 4 miesięcy i 11 dni, nie został zaś uwzględniony okres od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r., gdyż nie został wystarczająco udowodniony. Następnie organ rentowy wydał w dniu 13 lutego 2017r. decyzję znak: (...), przyznającą ubezpieczonemu zaliczkę na poczet przysługującej mu emerytury, poczynając od daty osiągnięcia wieku emerytalnego, tj. od dnia 2 lutego 2017r. (wniosek o emeryturę z 30 stycznia 2017r., k. 1-23 a.r. tom II, decyzje ZUS: w sprawie ustalenia kapitału początkowego z 7 lutego 2017r., k. 192 a.r. tom I, w sprawie przyznania prawa do emerytury z 13 lutego 2017r., k. 25 a.r. tom II).

W dniu 27 lutego 2017r. T. J. wniósł o ponowne przeliczenie kapitału początkowego i emerytury poprzez doliczenie stażu pracy w Zakładzie (...) oraz okresu służby wojskowej od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. (wniosek z 27 lutego 2017r., k. 198-200 a.r. tom II).

W dniu 14 marca 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał kolejne dwie decyzje: o odmowie ponownego ustalenia kapitału początkowego oraz w sprawie przyznania ubezpieczonemu emerytury od dnia 2 lutego 2017r. w wysokości 2.809,60 zł brutto. W decyzji o ustaleniu kapitału początkowego organ rentowy wskazał, że okres zatrudnienia od 1 sierpnia 1986r. do 25 sierpnia 1986r. w Zakładzie (...) oraz wysokość zarobków za ten czas zostały uwzględnione w decyzji z dnia 7 lutego 2017r. Z kolei w decyzji o przyznaniu prawa do emerytury organ rentowy wskazał, że do obliczenia emerytury nie uwzględniono składki na ubezpieczenie emerytalne za styczeń 2017r., gdyż ubezpieczony nie opłacił składki w terminie wynikającym z art. 47 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz, że ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez doliczenie składek nastąpi po przedłożeniu przez niego stosownego wniosku (decyzje ZUS z 14 marca 2017r.: w sprawie ustalenia kapitału początkowego, k. 37 a.r. tom I, w sprawie przyznania prawa do emerytury, k. 33 a.r. tom II).

W dniu 14 marca 2017r. T. J. odwołał się od decyzji organu rentowego z dnia 13 lutego 2017r. w sprawie przyznania zaliczki na poczet emerytury, zaś w dniu 7 kwietnia 2017r. złożył odwołanie od decyzji z dnia 14 marca 2017r. o przyznaniu prawa do emerytury (odwołania, k. 2 i 16 a.s.).

W dniu 4 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. ponownie wydał decyzję w sprawie kapitału początkowego ubezpieczonego, ustalając jego wartość na kwotę 134.773,65 zł. W decyzji wskazano, że przy obliczeniu wartości kapitału przyjęto łączny okres składkowy wynoszący 28 lat, 7 miesięcy i 8 dni, a ponadto uwzględniono okres służby wojskowej ubezpieczonego od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. Z kolei w dniu 5 kwietnia 2017r. organ rentowy wydał decyzję w sprawie przyznania emerytury, ustalając wysokość świadczenia na kwotę 2.833,96 zł, przy uwzględnieniu składki za styczeń 2017r. Jednocześnie w wymienionej decyzji organ rentowy wskazał, że nie doliczył ubezpieczonemu składki za luty 2017r., gdyż kontynuuje ubezpieczenie (decyzje ZUS: z 4 kwietnia 2017r. w sprawie ustalenia kapitału początkowego, k. 3 a.r., z 5 kwietnia 2017r. w sprawie przyznania prawa do emerytury, k. 5 a.r., wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego – załączony do akt rentowych).

T. J. opłacił składki na ubezpieczenie społeczne w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 812,61 zł, 297,28 zł oraz 62,67 zł za miesiące styczeń i luty 2017r. (potwierdzenia przelewu, k. 18-23 a.s. – okoliczność bezsporna).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wymienionych wyżej dowodów z dokumentów dołączonych do akt sprawy oraz akt rentowych. Zgromadzone w toku postępowania dowody nie budziły zastrzeżeń Sądu i nie były kwestionowane przez strony postępowania, w związku z czym zostały uznane za w pełni wiarygodne. Niezależnie od tego podkreślenia wymaga, że ustalone przez Sąd okoliczności stanu faktycznego, znajdujące potwierdzenie w dokumentach, były między stronami niesporne. Spór dotyczył nie tyle okoliczności faktycznych, co kwestii prawnych związanych z możliwością zaliczenia wskazywanych przez ubezpieczonego okresów ubezpieczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie w sprawie odwołań T. J. w części podlegało umorzeniu, zaś w pozostałym zakresie Sąd odwołania oddalił.

Z uwagi na przedmiot sporu tytułem wstępu podkreślania wymaga, że T. J., jako osobie urodzonej pod dniu 31 grudnia 1948r., przysługuje prawo do emerytury w myśl art. 24 i następnych ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 887 ze zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną. Wymieniony przepis art. 24 wskazuje, że ubezpieczonym urodzonym po wymienionej dacie przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. W przypadku mężczyzn urodzonych w okresie od 1 stycznia 1951r. do 31 marca 1951r. – tak jak ubezpieczony – wiek ten wynosi co najmniej 66 lat i jeden miesiąc.

Zasady obliczania wysokości emerytury określonej w art. 24 zostały ustalone w art. 25-26 ustawy emerytalnej. W myśl art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 ustawy przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183 ustawy. Z kolei zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy wynika, że podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 ustawy, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W świetle zacytowanych przepisów jednym z podstawowych elementów obliczenia wysokości przyznanej ubezpieczonemu emerytury jest kapitał początkowy. Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej kapitał początkowy ustala się dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek. Wartość kapitału początkowego wylicza się na dzień wejścia w życie ustawy, tj. na dzień 1 stycznia 1999r. (ust. 3). Z kolei w myśl art. 174 ust. 1 i 2 w/w ustawy, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W rozpatrywanej sprawie T. J. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 13 lutego 2017r. oraz z dnia

14 marca 2017r. W treści obu odwołań ubezpieczony kwestionował nieuwzględnienie przez organ rentowy okresu odbywania służby wojskowej od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r., a ponadto podniósł kwestię pominięcia przez organ rentowy przy obliczaniu emerytury opłaconych przez niego składek za styczeń i luty 2017r. Sąd Okręgowy z uwagi na podnoszoną argumentację i zgłaszane zarzuty przyjął – choć wprost nie zostało to przez ubezpieczonego wyartykułowane – że zakwestionował on również decyzję organu rentowego z dnia 7 lutego 2017r., znak: (...), w sprawie ustalenia kapitału początkowego. Takie stanowisko Sądu wynika z tego, że okres służby wojskowej przypadający przed 1 stycznia 1999r. mógł być uwzględniony przy wyliczaniu wysokości kapitału początkowego, a dopiero potem – pośrednio – przy obliczaniu świadczenia emerytalnego. W związku z tym istotą sporu, a tym samym przedmiotem badania przez Sąd w prowadzonym postępowaniu, była wysokość przyznanej ubezpieczonemu emerytury, ale także wysokość ustalonego przez Zakład kapitału początkowego, a więc decyzje z dnia 7 lutego 2017 roku, 13 lutego 2017 roku i 14 marca 2017 roku.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy zaznacza, że należy podzielić stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych co do konieczności zastosowania w niniejszej sprawie

art. 477¹³ § 1 k.p.c., gdyż wniesienie przez T. J. odwołań od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych skutkowało ich częściową zmianą. Zgodnie z treścią wskazanego wyżej przepisu, zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji lub przez wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności zaskarżonego orzeczenia przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji lub orzeczenia uwzględniającego w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. W rozpatrywanej sprawie Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 4 kwietnia 2017r. w sprawie ponownego ustalenia kapitału początkowego oraz decyzją z dnia 5 kwietnia 2017r. w sprawie przyznania prawa do emerytury, zmienił decyzje zaskarżone przez T. J. w ten sposób, że sporny okres odbywania przez ubezpieczonego służby wojskowej od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. przyjął do wyliczenia wartości kapitału początkowego, a w konsekwencji przy ustaleniu wysokości przysługującej mu emerytury. Powyższa okoliczność wynika wprost ze stanowiska organu rentowego przedstawionego w pismach procesowych z dnia 20 kwietnia 2017r. oraz 22 maja 2017r., w którym ZUS wskazywał na dokonanie powyższej zmiany, a także z analizy decyzji z dnia 4 kwietnia 2017r., z dnia 5 kwietnia 2017r. i akt rentowych. W aktach organu rentowego, w szczególności w wykazie wprowadzonych okresów ubezpieczonego, w rubryce 8, dotyczącej spornego okresu służby wojskowej, zawarto adnotację „dol.”, co potwierdza, że okres ten został uwzględniony do stażu pracy ubezpieczonego. W konsekwencji Sąd przyjął, że skoro wspomniany okres, którego uwzględnienia domagał się ubezpieczony, został przez organ rentowy przyjęty do wyliczeń, to tym samym zaszyły przesłanki do umorzenia postępowania w zakresie tego żądania ubezpieczonego, określone w art. 477¹³ § 1 k.p.c. Ta sama argumentacja odnosi się również do żądania uwzględnienia przy wyliczaniu emerytury składki za styczeń 2017r. W decyzji z dnia 5 kwietnia 2017r. składka ta została przez Zakład przyjęta, zatem spór w tym zakresie był bezprzedmiotowy i Sąd w oparciu o wskazany przepis również w tej części postępowanie umorzył.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów podnoszonych przez ubezpieczonego w toku postępowania, Sąd Okręgowy przyjął, że nie było zasadne twierdzenie T. J. w zakresie, w jakim wskazywał na zaliczenie przez organ rentowy okresu służby wojskowej od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. jako nieskładkowego, gdyż taka sytuacja nie miała miejsca. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy emerytalnej okresy czynnej służby wojskowej w Wojsku Polskim lub okresy jej równorzędne albo okresy zastępczych form tej służby – a za taki okres należy uznać okres powyższy – są kwalifikowane jako okresy składkowe i jako taki sporny okres został przez organ rentowy potraktowany i uwzględniony we wspomnianej decyzji z dnia 4 kwietnia 2017r. w sprawie ponownego ustalenia kapitału początkowego. Świadczy o tym nie tylko twierdzenie Zakładu w tej części, ale przede wszystkim analiza wymienionej decyzji i różnica pomiędzy przyjętymi przez organ rentowy łącznymi okresami składkowymi ubezpieczonego. W skarżonej decyzji z dnia 7 lutego 2017r. łączny okres składkowy T. J. został wyliczony na 28 lat, 4 miesiące

i 11 dni. Z kolei w decyzji z dnia 4 kwietnia 2017r. okres przyjęty przez organ rentowy jako składkowy stanowi już 28 lat, 7 miesięcy i 8 dni, jest więc dłuższy właśnie o okres trwania służby wojskowej, wynoszący 2 miesiące i 27 dni, którego wcześniej nie uwzględniono. Odnosząc się więc do żądania ubezpieczonego uwzględnienia okresu służby wojskowej jako okresy składkowego, Sąd ocenił je jako bezprzedmiotowe, a żądanie przyjęcia w/w okresu – jak określił ubezpieczony - obliczonego ze wskaźnika średniej płacy w tym okresie, zostało ocenione jako bezzasadne. Przede wszystkim należy wskazać, że przepisy ustawy

o emeryturach i rentach z FUS nie przewidują możliwości odwołania się do wskaźnika średniej płacy z okresu odbywania służby wojskowej, lecz jedynie wskazują na kwotę obowiązującego w danym okresie minimalnego wynagrodzenia, co wynika z treści art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej, zgodnie z którym jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Ponadto, w rozpatrywanym przypadku, w świetle zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego, nie było podstaw do uwzględnienia żądania ubezpieczonego, gdyż ubezpieczony nie przedstawił jakichkolwiek dowodów potwierdzających wykonywanie pracy w czasie służby wojskowej i wypłatę wynagrodzenia za tę pracę. Co więcej, sam wskazał w treści odwołania

od decyzji organu rentowego z dnia 14 marca 2017r., że za pracę wynagrodzenia nie otrzymywał (k. 16 a.s.). Tymczasem przy ustalaniu podstawy wymiaru kapitału początkowego ma zastosowanie zasada, w myśl której w podstawie wymiaru uwzględnia się wynagrodzenie przysługujące za okres, za który zostało ono wypłacone, stąd też po stronie ubezpieczonego ciąży obowiązek wykazania, że okoliczność taka miała miejsce. Zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412), środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Gdyby więc ubezpieczony w toku postępowania przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, bądź Sądem, przedstawił dowody na potwierdzenie otrzymywania wynagrodzenia za wykonaną pracę w okresie służby wojskowej, to wówczas istniałaby możliwość rozważenia kwestii tak wysokości wynagrodzenia, jak i możliwości jego uwzględnienia przy obliczaniu wartości kapitału początkowego zgodnie z żądaniami ubezpieczonego. W sytuacji natomiast, gdy wynagrodzenie nie zostało wypłacone, to ubezpieczony w pierwszej kolejności winien wynagrodzenie to uzyskać, a następnie dochodzić od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych uwzględnienia wypłaconego wynagrodzenia przy obliczaniu kapitału początkowego, a w konsekwencji emerytury. Adresatem podnoszonych przez ubezpieczonego żądań o wypłatę wynagrodzenia nie jest jednak organ rentowy, lecz podmiot, na rzecz którego ubezpieczony świadczył pracę. Podsumowując, okoliczność, że wynagrodzenie rzekomo przysługujące w związku ze świadczeniem pracy w trakcie odbywania służby wojskowej miało zostać ubezpieczonemu wypłacone, lecz nie zostało wypłacone, nie daje żadnych podstaw do korekty wyliczeń kapitału początkowego, a w konsekwencji emerytury, zgodnie z omówionym żądaniem T. J..

W ocenie Sądu Okręgowego nie było również podstaw do uwzględnienia żądania ubezpieczonego uwzględnienia przy obliczaniu emerytury składki za luty 2017r. Abstrahując od twierdzeń organu rentowego w tym zakresie, zdaniem Sądu, braku podstaw do doliczenia tej składki należy szukać bezpośrednio w treści art. 25 ust. 1 ustawy emerytalnej, normującego zasady ustalania wysokości tzw. nowej emerytury. Zgodnie z treścią tego przepisu podstawę obliczenia emerytury stanowi m.in. kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Z przepisu tego wynika wyraźnie, że uwzględnia się składki zewidencjonowane na koncie ubezpieczonego do końca tego miesiąca, który poprzedza miesiąc, od którego przyznano prawo do świadczenia. W przypadku ubezpieczonego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznając mu prawo do emerytury od dnia osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego, tj. od dnia 2 lutego 2017r., przyjął do obliczenia emerytury składki do miesiąca stycznia 2017r. włącznie. Taki sposób obliczenia świadczenia jest prawidłowy i zgodny z zacytowanymi przepisami. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że ponowne ustalenie wysokości emerytury ubezpieczonego, w tym z uwzględnieniem składki za luty 2017r., możliwe jest, ale na zasadach i w warunkach określonych w art. 108 ustawy emerytalnej. Jeśli więc warunki określone tym przepisem zostaną spełnione, ubezpieczony może wystąpić z wnioskiem o przeliczenie emerytury. Takiego wniosku do ZUS nie składał dotychczas, natomiast ustalona przez ZUS wysokość emerytury najpierw w kwocie zaliczkowej, a potem ostatecznej, znajduje oparcie w cytowanych przepisach.

W opisanych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał odwołanie T. J. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 7 lutego 2017r.,

znak: (...), oraz z dnia 13 lutego 2017r. i 14 marca 2017r.,

znak: (...), jako niezasadne w części, w jakiej postępowanie nie zostało umorzone. Nie zachodziły w tej części podstawy ani do uwzględnienia żądań ubezpieczonego w zakresie przyjęcia w okresie od 5 lipca 1976r. do 30 września 1976r. średniej płacy obowiązującej w tym okresie, ani też zaliczenia zapłaconej przez ubezpieczonego składki za miesiąc luty 2017r. Z tych też względów Sąd Okręgowy

w punkcie 2 sentencji wyroku orzekł o oddaleniu odwołania T. J. na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c.